

Виступ на Міжнародній науковій конференції «Гетьман України Петро Сагайдачний та його діяльність в утворенні Української козацької держави в XVII столітті» завідувача відділу «Економіко-етно-соціальних досліджень та просування інвестиційних проєктів» Інституту Східної Європи з центром в місті Сіверську Донецької області, доктора економічних наук, професора, академіка Олександра Валерійовича Васильєва 13 жовтня 2019 року. ©

Шановні Колеги і Друзі !

Дозвольте мені привітати Вас від науковців та українців сакрального трикутника найвідоміших історичних конфедерацій Євразії – Маріупольсько-Таганрогско-Бахмутського РЕГІОНУ, від вчених відділу «Економіко-етно-соціальних досліджень та просування інвестиційних проєктів» Інституту Східної Європи з центром в місті Сіверську Донецької області України.

Цей трикутник був серцем Нормано-Готської Конфедерації «CALMOUCS» (Кальміус), про яку майже не згадується в історичних школах України і нічого не відомо сучасним історикам Московії. В ньому відбувались най значучі події при реалізації Європейського Проєкту по створенню Нормано-Монгольської Імперської Конфедерації, яка товарними інвестиціями з Китаю індустріалізувала у XIII столітті Європу, урбанізував її. І наслідки цього ми всі відчуваємо зараз у розбудові Європейського Союзу.

Але перед тим, як сказати декілька слів про гордість Козаків –Готтів від Луцька до Владивостока, про, дійсно, велику особистість – Петра Конашевича Кульчицького Сагадачного, дозвольте мені попросити Вас **вшанувати хвилиною мовчання недавно покинувшего нас доктора канонічного права, Владика Софрона Мудрого ...**(всі піднялись і хвилину мовчали) ... **Дякую !**

Владика у Римі у 2009 році багато мені розповідав про ті кроки, які він робив щоб донести правду про Христа до всіх українців і про перешкоди на цьому шляху. Він багато подолав і нам всім треба теж сьогодні багато подолати щоб донести до нашого народу правду про його славетну історію і Великих особистостей, які її творили.

Однією з цих найвідоміших у світі особистостей є Петро Конашевич Сагайдачний, про якого вже так багато можна знайти в Інтернеті, що здається все і всім остаточно відомо.

Але майже ніхто не звертає уваги, що під Хотином воював загін козаків з Дону. Що це, випадковість ? Ні, це працювала Готсько-Козацька Конфедерація, коли завжди у Запорозькій Січі був курінь Донців, а на Дону був курінь Запорозьких Козаків.. Тому, коли виникала загроза знищення державних утворень у Європі, а саме Польщі та Запорозької Січі, то Запорозьці відчували підтримку з боку Дона. Доречі у 1706 році вже у визвольній боротьбі Кіндратій Булавін, Атаман Війська Донського, був підтриманий Запорізькою Січю. Трошки під іншим кутом зору нам сьогодні потрібно розглядати всі історичні події. Не було і не буде у Європі неісторичних народів. Всі народи Європи повинні мати можливість на свій культурний розвиток. І Петро Сагайдачний надав нам всім приклад, як це потрібно робити. Коли після 1596 р. поляки, а вірніше керівництво не дуже, м'яко кажучи розумне, почало наступ у духовній сфері, тобто у культурі, то Петро Сагайдачний домовився і Єрусалимський патріарх Феофан, що повертався з Московії, висвятив єпископів на всі православні кафедри України, Білорусії та Литви. Нерозумні дії керівництва Польщі, яке надало наказ арештувати цих єпископів, Петро Сагайдачний зупинив тим, що 20 тис. запорожців вступило до Київського братства і натиск на культуру припинили.

Це дійсно мудрість, яку бажано наслідувати, аналізуючи всі сучасні події на сході України, але не тільки українцям, а і росіянам.Тому книга Саковича «Вірші на жалосний погреб козацького рицаря Петра Конашевича Сагайдачного, гетьмана Войска Его Королев ской Милости Запорозького ...», яку надрукували в Києво-Печерській лаврі 1622 р. своїми оцінками і порівняннями, як би підкреслює державний устрій в козацькій автономії Запорізької Січі. Касіян Сакович підкреслює, що кожен запорожець готов був віддати життя за свободу Вітчизни. Такий настрій і почуття не можуть бути у біглих крест'ян і холопів, а тільки у свідомих громадян тої чи іншої держави. А ми всі знаємо, що ще до Петра Сагайдачного король Польщі Стефан Баторій у 1575 році надав запорожцям Універсал, в якому, як і в Універсалі Богдана Хмельницького 1655 р., була оговорена територія Війська Запорізького, на якій було до 7000 зимовників. Тільки у Кальміуській (поряд з Маріуполем) Паланці їх було більше 300. Так що це як не держава ?

Дуже добре у 1622 р. Касіян Сакович розумів, що за український народ, його волю і майбутнє веде боротьбу Козацька Держава, яка мала низку дуже важливих договорів з сусідами і великий в Європі авторитет. Тому Касіян Сакович і порівнював безсмертя Петра Сагайдачного з безсмертям славетних античних героїв. Він казав, що той хто буде описувати подвиги Сагайдачного мусить вчитись у Гомера (!). Мудра була людина Петро Конашевич Сагайдачний. Так він вів військові дії проти Турецького Султана, визволяв бранців з полону, але ніколи не ставив питання про знищення турецької держави. Так, він боровся проти грабіжницьких зазіхань кримських татар, але руйнувати Бахчисарай йому і на думку не спадало. Чому ? А тому, що були дуже давні угоди Запоріжців з керівництвом Золотої Орди, правонаступником якої став кримський Хан Гірей. Тому Хан Гірей і дав 12 своїх мурз аманатами козакам Богдана Хмельницького, щоб з ним зустрітись у Бахчисарай після підписання військової Угоди Гетьманом України з Московським Царством. Ви всі шановні знаєте, що казав Гірей Богданові, і розумієте, що такі речі кажуть тільки тому, кого поважають і вважають розумною людиною.

А те, що у 1775 р., коли Запорозьці чекали на третій Універсал вже від Московії, а їх хотіли спровокувати на воєнні дії проти Росії, а замість цього вони перейшли на територію Туреччини і там їм

дозволили жити як автономному утворенню, то як це корегує чи ні з інформацією про дуже велику до турків ненависть?! Щось не дуже коректні висновки роблять де які вчені історики. Як Вам здається?!

Багато чого потрібно переглянути, особливо, якщо ми бажаємо взяти у історії уроки для вирішення сучасних проблем!

Взагалі, шановні, мені дуже приємно донести до Вас наші думки про необхідність більш зваженої оцінки історичних подій та ролі тої, чи іншої історичної постаті.

І дозвольте мені подякувати всім організаторам такої необхідної у наш час наукової конференції, а особливо, директору Інституту Східної Європи, академіку, професору, доктору історичних наук Віктору Святославовичу Ідзьо. Він, на мою думку, робить неможливе, але поки в Україні є такі науковці і організатори, то мабуть ми уникнемо «руїни» у культурі та духовній сфері.

Дякую всім!

13.10.2019 р. Львів-Сіверськ, Васильєв Олександр.